

Nr 258.

Av herr **Lundgren**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 205, med förslag om vissa ändringar i gällande tulltaxa m. m.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 205 med förslag till vissa ändringar i gällande tulltaxa ha föreslagits vissa ändringar då det gäller import av tomatpuré. Dessa ändringar avse bland annat att den saltade tomatpurén, som nu drager en tull av 25 kr. pr 100 kg, skall jämföras med den icke saltade och således åsättas en tull av endast 15 kr. pr 100 kg. Ävenså föreslås att tullfrihet skall inträda för tomatpuré som införes för användning till uppfödande av pälsdjur, i likhet med vad är fallet med import av tomatpuré som användes uteslutande för inläggning av fiskkonserver.

De sakkunniga anföra, att tomatpuré betingar ungefär ett pris vid inköp till landet av 50 öre pr kg, att till dylik puré åtgå ända till 5 à 6 kg tomater, m. m. Man erkänner att tomatodlingen i vårt land visserligen nu nått en stor utveckling, men att den på grund av en del omständigheter icke kan tillfredsställa det behov av tomatpuré som behövs för ifrågasatta ändamål, då under senare år tomatpuré börjat användas i allt större utsträckning vid uppfödning av pälsdjur, särskilt nerz- och minkdjur. Aktiebolaget Mink har i underdånig skrivelse hemställt om att tullfrihet borde komma till stånd, i likhet med vad är fallet då det gäller inläggning av fiskkonserver, men erkänner att den svenska minkaveln utvecklats till en stor och bärkraftig industri. Det anföres vidare att uppfödningen av mink och andra pälsdjur bedrivs som en binäring till jordbruket och att där förhållandena medgivit en dylik kombination denna näringsgren visat sig lönande och lämnat vederbörande jordbrukare ett icke föraktligt tillskott i ekonomiskt avseende. Man må väl då göra den reflektionen att något behov av förbilligande av tomatpurén icke föreligger.

Lantbruksstyrelsen har för sin del icke heller kunnat tillstyrka tullfrihet för den tomatpuré, som avses, och anför vissa synpunkter. Naturligt nog tänker lantbruksstyrelsen även på tomatodlarnas intressen samt framhåller i samband härmed att det även bör vara ett djuruppfödareintresse att så vitt möjligt basera djuruppfödningen på inhemska produkter och att en grundtull av 15 öre pr kg icke kan inverka på minkuppfödningens räntabilitet, då som det bland annat anföres de svenska minkskinnen äro bland de bästa som finnas i Europa och därför äro mycket efterfrågade.

Departementschefen har funnit att minkuppfödningen bör stödjas, att den

vitaminrika tomatpurén är bra som utfodringsmedel och att det under sådana förhållanden bör övervägas huruvida icke den nuvarande tullen å för dylik användning avsedd tomatpuré skulle kunna borttagas. Han avfärdar helt lätt att tullfriheten skulle kunna bli till förfång för den svenska tomatodlingen, då det konstaterats att tillverkningen av tomatpuré, på grund av klimatiska förhållanden, icke konkurrenskraftiga priser samt brist på industriell tillverkning icke förekommer i nämnvärd utsträckning.

Det må förlåtas om man med en viss förvåning genomläser här ifrågasvarande förslag till borttagande av tullen på här avsedda tomatpuré.

Vad först den tulltekniska delen beträffar, så skulle ju den lika lätt kunna ordnas genom att man höjt tullen på icke saltad tomatpuré till 25 öre pr kg och således vunnit likformighet på detta sätt, isynnerhet som det nu bör vara ett statsintresse att importera så litet som möjligt (samt om import i detta fall bör ske få så stor inkomst som möjligt genom här ifrågasvarande tullintäkt). Rörande vad som framhållits ifråga om brist på inhemsk tomatpuré, är det naturligtvis större förutsättningar för att en sådan tillverkning kommer till stånd om nuvarande tullsats åtminstone bibehålles, eller rättare höjes till 25 öre pr kg, än om tullen sänkes eller tages bort. Då det öppet erkännes att minkaveln utvecklats till en stor och bärkraftig industri samt att den lämnar sina utövare ett icke föraktligt tillskott i ekonomiskt avseende, så må det vara svårt begripa varför tullfrihet kan behöva beredas för tomatpurén, då även, som lantbruksstyrelsen anför, denna utgift icke kan i avsevärd grad inverka på minkuppfödningens resultat.

Vad den svenska trädgårdsodlingens utövare beträffar, så är det ju känt att de arbeta under mycket tryckta ekonomiska förhållanden, och att deras utkomstmöjligheter under nuvarande tid icke förbättrats bör vara lätt att konstatera. Det torde även finnas möjligheter att inom landet tillverka den tomatpuré som kan behövas för ifrågasvarande ändamål. Gjorda försök hava visat att råmalna tomater, med tillsats av något vinättika samt bensoesytrat natron, kunna förvaras för användning under hela vintern, och kan således på detta enkla sätt erhållas ett gott och vitaminrikt näringsmedel. Tomatsäsongen bjuder numera alltid på perioder då de odlade kvantiteterna icke kunna säljas, och bör det vara ett mycket välkommet tillfälle för de svenska odlarna att sätta igång med tillverkning av tomatpuré vid dessa tillfällen. Vid odlingarna förekommer också en del utskottsvara som kan användas. Befintliga försäljningsorganisationer hava ju också under de senare åren haft sin uppmärksamhet riktad på att överskottsprodukter böra konserveras för att i största möjliga mån taga vara på det som odlas. Att under dessa förhållanden slopa nu befintlig tull må väl då anses vara, minst sagt, meningslöst.

De sakkunniga hava ju även förutsatt, »att om förhållandena beträffande den inhemska odlingen av tomater skulle komma att utvecklas i sådan riktning, att en tillverkning av tomatpuré inom landet kunde komma till stånd, frågan om varans tullbeskattning göres till föremål för förnyad prövning.»

Med närmare kännedom om förhållandena torde man kunna påstå att en utveckling i här åsyftad riktning ägt rum samt att det borde anses vara mera berättigat att höja ifrågavarande tull än att taga bort den.

Med åberopande av vad här anförts hemställes,

att riksdagen måtte besluta avslå förslaget om tullfrihet på tomatpuré avsedd för uppfödning av pälsdjur.

Stockholm den 26 april 1940.

G. E. Lundgren.
